

Tiedote 10.10.2018

Miksi ja miten syntyi Tusculum Hevosenkenkä

Teatteri Hevosenkenkä perustettiin pieneksi briljantiksi kortteliteatteriksi. Kahdella vastavalmistuneella teatterin ammattilaisella, Sara ja Kirsi Sirenillä oli yhdessä vahvasti ammattitaitoisen ja inspiroivan työryhmän kanssa tarkoitus jättää jälki suomalaiseen lastenteatterihistoriaan. Päämäärä oli pyrkiä taiteen keinoin myötävaikuttamaan katsojien kehittymistä avarakatseisiksi, huumorintajuisiksi ja optimistisiksi ihmisiksi. Tämä työ ja työn ilo alkoi vuonna 1975. Ja sen jälkeen yksi asia vaikutti toiseen.

Hyviä esityksiä, joiden taiteellinen kehittäminen oli ohjenuorana, alkoi syntyä. Toiminta vakiintui ja aikanaan siihen liittyi yleisötyö, lasten työpajat, kesäleirit, monenlaiset koulutustilaisuudet sekä aikuisille että lapsille, joita mm. nukkenäyttelemisen kurssit päiväkotien opettajille. Tulivat Gallerian nukkenäyttelyt ja taidenäyttelyt, kunnostus- ja uudisrakentaminen kauniille Juhannusmäelle ja vuonna 2010 Lelumuseon liittäminen Hevosenkengän osaksi. Yhä enemmän otettiin kokonaisvastuuta yleisön kasvattamisesta ja ilahduttamisesta. Alkoivat esteettömät esitykset, kuvailutulkkaukset, viitotut esitykset ja uusimpina hiljaiset esitykset erityisherille katsojille. Kansainvälisyydestä uskomaton esimerkki ovat tähänastiset 114 esitystä Japanissa. Seuraava vierailu on ohjelmassa kuukauden perästä. Molemmilla kotimaisilla kielillä on esiinnytty vuosia. Esityksiä on n. 300 vuodessa, kiertueilla ja kotinäyttämöllä.

Teatterikuraattori Sanna Hallén kohtasi työpaja- ja leiritöinnässä ja lapsiryhmien kanssa työskennellessään yhä selvemmin lasten tarpeen oman persoonallisuuden ja kasvun tukemiseen. Ja saadakseen enemmän eväitä tähän, Hallén kouluttautui ryhmätaideterapeutiksi. Kun lasten ongelmia halutaan helpottaa ja heitä auttaa kasvamaan, ovat aikuiset ja koko perheet tärkeitä. Taideterapiaryhmien säännöllinen toiminta vaatii rauhan ja integriteetin ympäristöltä ja eloisassa teatterirakennuksessa tilat ja ajat osoittautuivat riittämättömiksi.

Aikaisempien teatterirakennusten kehitysideoiden yhteydessä oli ilmennyt, että luonnonkauniilla mäellä oli käyttämätöntä rakennusoikeutta. Syntyi villi idea, että voisiko mäelle saada vielä yhden rakennuksen, joka erikoistuisi juuri monipuoliseen ja monimuotoiseen taideterapiaan, vauvateatteriin, kursseihin, työpajoihin, runoudelle ja keskusteluille. Hevosenkengän alkuperäinen ajatus oli lähteä siitä, että teatteri itse lainan turvin rakentaisi tämän rakennuksen. Se osoittautui kuitenkin liian vaikeaksi, koska muut rakennukset ovat Espoon kaupungin.

Ja sitten nimi Tusculum. Antiikin filosofi Ciceron kesähuvila sijaitsi Tusculaneumissa, joka paloi. Nimi Tusculum jäi kuitenkin tarkoittamaan taiteelle, filosofisille keskusteluille, rauhalle ja mietiskelylle omistettua tyyssijaa. Tusculumissa onkin tarkoitus aloittaa myös keskustelut. Ensimmäiseen kerätään espoolaisia teatterilaisia miettimään, miten voitaisiin yhdessä edesauttaa uusien suomalaisten kotoutumista.